

wtorek, 28.03.2023

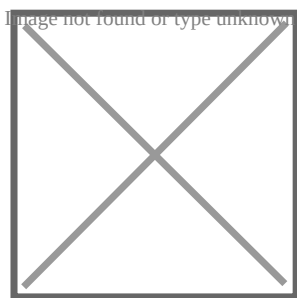
Powołania zakonne

Księża Zakonni

1. Ks. Krzysztof Rychcik z Turzy Małej, święcenia 1992 r., salezjanin, misjonarz w Afryce - zapraszamy do galerii poniżej.

Siostry Zakonne

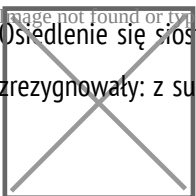
Siostra Petronela Krzyżewska (2 stycznia 1876 r. w Krępie - + 31 grudnia 1953 roku w Amsterdam - USA)

Helena Krzyżewska, córka Józefa Krzyżewskiego i Leokadii z Zembruskich, urodziła się 2 stycznia 1876 roku w Krępie. Dzieciństwo spędziła w Krępie i Kuskowie, zaś przed 1892 rokiem rodzina zamieszkała w Przasnyszu, na ul. Glinki (obecnie ul. Mazowiecka). Jako 20-letnia dziewczyna 1 listopada 1896 roku zapukała do furty klasztoru Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego w Kętach i została przyjęta przez mistrzynię nowicjatu s. Helenę Kowalewską. Po wstąpieniu do zakonu przyjęła imię Petronela.

Siostra Petronela rozpoczęła nowicjat 2 lutego 1898 roku. Pierwsze śluby złożyła na ręce założycielki - Matki Celiny 15 czerwca 1899 r., a wieczystą profesję złożyła 11 czerwca 1905 r. Przez kilka pierwszych lat młoda profeska gorliwie pracowała we wspólnocie częstochowskiej, gdzie Siostry, ze względu na wrogość zaborców rosyjskich do życia zakonnego, zamiast habitów nosiły strój świecki.

Znaczny wkład w okresie dwudziestolecia międzywojennego w rozwój częstochowskiego szkolnictwa zawodowego wniósł Zakon Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego, który podjął się gruntownego przygotowania dziewcząt do pracy w handlu i przemyśle. Już w kwietniu 1898 roku trzy zmartwychwstanki, a wśród nich m. Jadwiga Borzęcka, przybyły – konspiracyjnie, bez habitów – do Częstochowy (na terenach zaboru rosyjskiego istniał formalny zakaz tworzenia klasztorów katolickich). Tutaj przy ul. Starej 26 zakupiły grunt i rozpoczęły budowę domu. 29 listopada 1898 roku siostry na stałe osiadły w Częstochowie, a ich nowo wybudowany dom uroczystie otwarto w czerwcu 1900 roku .

Osiedlenie się sióstr w Częstochowie miało charakter dyskretny. Ze względu na funkcjonujące prawo zmuszone były one do wyrzeczeń, zrezygnowały: z sukien zakonnych, ksiąg religijnych, kaplicy i Najświętszego Sakramentu. Częstochowskie społeczeństwo, proboszcz, a

Wydany w 1905 roku dekret tolerancyjny nie zmienił istniejącej sytuacji. Jak pisała m. Jadwiga Borzęcka: „Nadzieja i obietnice, że rząd przywróci swobodę religii to mrzonki! Dalej trzeba ciągnąć pracę ogłędnie, cicho i w ukryciu. Wielkie iluzje i łatwość ujawnienia naszej tajemnicy w Królestwie na mocy tych nadziei już nam szkodzą i utrudniają biednym siostronom miejscowe stosunki (dn. 25.03.1906)” . Głównym posłannictwem zmartwychwstanek w mieście była opieka nad rekolektantkami, które zjeżdżały do Częstochowy z różnych stron Polski (z trzech zaborów). Misję tę powierzyła m. Jadwiga Borzęcka siostrze Antoninie Sołtan , którą zobowiązała również do otwarcia szwalni i pracowni haftu dla dziewcząt. Zakład ten przez wiele lat znany był jako „Dom Pani Sołtan”. W ramach prowadzonych zajęć uczennice nie tylko kształciły się zawodowo, ale pobierały także naukę z zakresu przedmiotów zakazanych: katechizmu i historii Polski. Nauczanie tych przedmiotów miało charakter konspiracyjny, a wychowanie religijne i patriotyczne stanowiło – obok kształcenia zawodowego - trzon edukacji. (Izabela WRONA-MERYK Żeńska Szkoła Przemysłowo-Handlowa Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego w Częstochowie w latach 1918–1928)

Matka Celina, założycielka i przełożona zakonu, natchniona duchem apostolskim, wysyłała swe córki duchowe za ocean, by tam stały wiernie na straży katolicyzmu i polskości wśród rodaków. W styczniu 1900 roku, z upoważnieniem J. E. Kardynała Ledóchowskiego i J. E. ks. Feehan, Arcybiskupa Chicago, Siostry Zmartwychwstania Pańskiego zostały zawezwane do Chicago, gdzie przy parafii Najświętszej Panny Maryi Anielskiej, powierzono im prowadzenie szkoły polskiej, a w 1901 roku objęły drugą szkołę w tym mieście w parafii św. Kazimierza (Historia Polska w Ameryce)

W ten sposób w kwietniu 1910 s. Petronela przez Rzym, udała się do Chicago. Pierwszym miejscem jej pracy była szkoła Najświętszej Maryi Panny w Chicago, gdzie z zapalem pracowała, ucząc polskie dzieci religii i języka ojczystego oraz przygotowując przedstawienia szkolne. Umiała ująć dzieci i porwać je do Pana Jezusa, to też bardzo ją kochały. Odtąd przez szereg lat S. Petronela pracowała kolejno w różnych domach Zgromadzenia jako nauczycielka.

Według danych spisu ludności z roku 1930 s. Petronela mieszkała w Watervliet (Alabany , stan NY) wraz z dwiema siostrami z Polski. Od 1940 r. s. Petronela stale przebywała w domu prowincjalnym w Castleton, gdzie niestrudzenie szyła, haftowała szaty kościelne i bieliznę kielichową, do czego miała zamiłowanie i artystyczne uzdolnienie.

Na kilka lat przed śmiercią zaczęła podupadać na zdrowiu, szczególnie anemia dawała się jej we znaki, a gdy już była bardzo osłabiona, przewieziono ją do sanatorium w Mount Loretto N.Y. Zmarła 31 grudnia 1953 roku w Amsterdam, ale zwłoki przewieziono do Castleton, skąd po odprawieniu nabożeństwa pogrzebowego, kondukt wyruszył na cmentarz Najświętszego Serca Jezusowego, gdzie śmiertelne szczątki S. Petroneli spoczęły na cmentarzu przy parafii Sacred Heart Church w Castleton, oczekując wielkiego dnia Zmartwychwstania.

Źródło: [Portal Okruchy Historii](http://PortalOkruchyHistorii.pl).

siostra Ernesta Zielińska, pasjonistka

siostra Emilia Alina Meredyk, pasjonistka

siostra Danuta Kwilman, misjonarka Świętej Rodziny

siostra Jolanta Maria Szymańska, służka

